

จดหมายน้อยจากพ่อ เนื่องในวันพ่อแห่งชาติ 2556

Fri, 2013-12-06 22:52 กฤษฏางค์ นุตจรัส

5 ธันวาคม 2556

ถึงลูกของพ่อ

ในวันนี้ที่ใครใครเขาเรียกกันว่า วันพ่อ พ่อเองซึ่งมีเอ็งเป็นลูกคนหนึ่งอยากจะพูดอะไรบางอย่างกับลูกในวันพ่อวันนี้ (ส่วนเรื่องที่จะพูดกับพ่อของพ่อ คือปู่ของเอ็งนั้นพ่อได้จัดรูปแล้วคุณเป็นการส่วนตัวกับปู่ไปเรียบร้อยแล้ว ซึ่งเอ็งไม่ควรจะรู้) เมื่อ 40 ปีก่อนในวันที่ 14 ตุลา 2516 พ่อก็เป็นส่วนหนึ่งของ “มวลมหาประชาชน” ที่ไปเรียกร้องรัฐธรรมนูญ และต่อด้วยขับไล่ถนอม ประภาส ณรงค์ จนเชื่อว่าได้รับชัยชนะ เพราะถนอม ประภาส ณรงค์ หนีออกนอกประเทศไป หลังจากนั้น “มวลมหาประชาชน” ได้รัฐบาลอาจารย์สัญญา ธรรมศักดิ์ “มวลมหาประชาชน” ชนะและเชื่อว่าประเทศไทยจะเดินไปข้างหน้า โดยไม่ถอยหลังกลับ หลังจากนั้น

1. เกิดเหตุการณ์ฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ผู้นำชาวนาชาวไร่ ผู้นำนิสิตนักศึกษา ผู้นำกรรมกร
2. เกิดเหตุการณ์กรณีนองเลือดพลับพลาชัย
3. เราได้รัฐบาลคึกฤทธิ์ ปราโมช (คนดี)
4. เราได้รัฐบาล เสนีย์ ปราโมช (คนดีและพรรคประชาธิปไตย)
- เกิด เหตุการณ์ฆ่าล้างเผ่าพันธุ์อย่างเหี้ยมโหดอำมหิตที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เมื่อวันที่ 6 ตุลาคม 2519 โดยนิสิตนักศึกษาประชาชนถูกฆ่า แขนงคอ ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และสนามหลวง
5. เกิดการรัฐประหารโดยคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน พลเรือเอก สงัด ชะลออยู่
6. เราได้รัฐบาลนายธานินทร์ กรัยวิเชียร (คนดี)
7. เกิดการรัฐประหารโดยพลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์
8. รัฐบาลพลเอกเกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ ต่อมาถูกไล่ออก
9. เราได้รัฐบาลพลเอกเปรม ติณสูลานนท์ (คนดี)
10. เราได้รัฐบาลพลเอกเปรม ติณสูลานนท์ (คนดี) อีก 10 ปี
11. เราได้รัฐบาลพลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ ต่อมาถูกรัฐประหาร
12. เกิดการรัฐประหารโดย คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ พลเอกสุนทร คงสมพงษ์
13. เราได้รัฐบาลนายอานันท์ ปันยารชุน (คนดีและเป็นผู้ดีด้วย)
14. เราได้รัฐบาลพลเอกสุจินดา คราประยูร (ระยะเวลาสั้นจนไม่มีคำนิยาม)

15. เกิดเหตุการณ์ พฤษภาทมิฬ 2535 โดยพลตรีจำลอง ศรีเมือง นาวาตรีประสงค์ สุ่นศิริ นายปริญญา เทวานฤมิตรกุล นายพิภพ ธงไชย นายสมศักดิ์ โกศัยสุข ฯลฯ เรียกร้องนายกรัฐมนตรีที่มาจากการเลือกตั้ง ไม่ยอมรับพลเอกสุจินดา เพราะไม่ได้มาจากการเลือกตั้ง
16. เราได้รับรัฐบาลนายอานันท์ ปันยารชุน (คนดีและผู้ดี)
17. จากนั้นไปพอเริ่มสับสนว่ามันมีรัฐบาลอีกหลายรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้ง แต่ไม่รู้ใครมาก่อนใคร แล้วใครเป็นยังไง แล้วถูกใครไล่ กล่าวคือนายบรรหาร ศิลปะอาชา พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ นายชวน หลีกภัย (คนดี) ซึ่งถูกต้องไปดูเองจากแสดมปีของการสื่อสารแห่งประเทศไทยที่เขาเพิ่งออกแสดมปี อดีตนายกรัฐมนตรีทุกสมัย
18. จากนายชวน หลีกภัย (คนดี) เราได้ พันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี
19. ปี 2548 ถึง 2549 กลุ่มนายสนธิ พลตรีจำลอง นายพิภพ นายสมศักดิ์ นายสุริยะใส ฯลฯ เรียกตัวเองว่า “กลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย” ชุมนุมขับไล่พันตำรวจโททักษิณ และขอให้ในหลวงพระราชทานนายกรัฐมนตรีตามมาตรา 7
20. เกิดรัฐประหาร 2549 โดยพลเอกสนธิ บุญยรัตกลิน ซึ่งภายหลังลงสมัครรับเลือกตั้งและอุตสาหกรรมได้รับเลือกตั้ง
21. เกิดรัฐธรรมนูญปี 2550 ซึ่งมีนาวาตรีประสงค์ สุ่นศิริเป็นประธานคณะกรรมการร่าง และมีนายสมคิด เลิศไพฑูรย์ (คนดี) เป็นกรรมการและเลขานุการร่างด้วย
22. เลือกตั้งพรรคพลังประชาชนชนะเลือกตั้ง สมัคร สุนทรเวช (ผู้กล่าวว่า เหตุการณ์ 6 ตุลา 19 ไม่เคยมีคนตาย และเป็นรัฐมนตรีมหาดไทยของรัฐบาลธานินทร์ กรัยวิเชียร) ได้เป็นนายก ต่อมาถูกไล่ออกเพราะไปจัดรายการทีวีเรื่องการกินข้าวกินปลาตามคำพิพากษาของ ศาลรัฐธรรมนูญผู้ทรงไว้ซึ่งความยุติธรรมอย่างเถียงไม่ได้ในความเห็นของ อาจารย์กิตติศักดิ์ ปรกติ
23. เกิดการชุมนุมของกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย โดยการนำของนายสนธิ พลตรีจำลอง นายพิภพ นายสุริยะใส ฯลฯ ยึดทำเนียบรัฐบาล ยึดสถานีโทรทัศน์ ยึดสนามบินดอนเมือง สุวรรณภูมิ
24. นายสมชาย วงศ์สวัสดิ์ (น้องเขยพันตำรวจโททักษิณ) เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อมาถูกไล่ออกเพราะพรรคพลังประชาชนถูกยุบตามคำพิพากษาของศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ทรงไว้ซึ่งความยุติธรรมอย่างเถียงไม่ได้ในความเห็นของอาจารย์กิตติศักดิ์ ปรกติ (ภายหลังได้รับการอวยยศให้เป็นพระยานิติวิบัติดำน้าลึก)
25. เราได้รับรัฐบาลนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (คนดี หล่อ พูดภาษาอังกฤษเก่งที่สุด และไม่เคยทำอะไรผิด) ที่จัดตั้งขึ้นตามรัฐธรรมนูญผสมกับพรรคภูมิใจไทยของนายเนวิน ชิดชอบ ทั้งนี้โดยพรรคร่วมรัฐบาลได้เป็นรัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทย กระทรวงคมนาคม ส่วนรัฐบาลพรรคประชาธิปัตย์ได้เป็นนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีกระทรวงวัฒนธรรม โดยมีนายสุเทพ เทือกสุบรรณเป็นรองนายกรัฐมนตรีกำกับดูแลความมั่นคง

26. เกิดเหตุการณ์ชุมนุมขับไล่รัฐบาลอภิสิทธิ์ของคนเสื้อแดงในปี 2552 ถึง 2553 ถูกขอคืนพื้นที่ การชุมนุมจากรัฐบาลอภิสิทธิ์โดยใช้แก๊สน้ำตา กระสุนยาง กระสุนจริง มีผู้ได้รับบาดเจ็บจำนวนมากและมีผู้เสียชีวิต 99 คน มีนายสุเทพ เทือกสุบรรณเป็นผู้อำนวยการ ศอฉ. (ศูนย์อำนวยการแก้ไขสถานการณ์ฉุกเฉิน)

27. ยุบสภา เลือกตั้งใหม่

28. พรรคเพื่อไทย (ของพันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร) ชนะการเลือกตั้งท่วมท้น (อีกแล้ว) นางสาว ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี

29. พรรคประชาธิปัตย์ (คนดี) เป็นฝ่ายค้าน (อีกแล้ว)

30. ปลายปี พ.ศ. 2556 ที่พ่อเขียนจดหมายถึงลูกฉบับนี้ ลูกคงรู้ว่าการชุมนุมขับไล่รัฐบาลยิ่งลักษณ์ ชินวัตรพรรคเพื่อไทย (ของพันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร) โดยกลุ่มนายสุเทพ เทือกสุบรรณ (คนดี คนรักประชาธิปไตย อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหลายสมัย อดีตรัฐมนตรีหลายสมัย อดีตรองนายกรัฐมนตรีและผู้อำนวยการศอฉ.ในเหตุการณ์ปี 2553) ซึ่งเรียกตัวเองว่ากลุ่มอะไรที่มีชื่อ ยาวๆซึ่งพ่อก็จำไม่ได้ โดยเรียกร้องให้ขับไล่รัฐบาลโดยอ้างว่าออกกฎหมายนิรโทษกรรมเพื่อช่วยเหลือ พันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร (อันนี้ท่าจะจริง) และกรณีที่รัฐบาลแก้ไขร่างรัฐธรรมนูญให้มีการเลือกตั้งวุฒิสมาชิกมาจากการเลือกตั้งทั้งหมด โดยหาว่าการที่พรรครัฐบาลแก้ไขให้มีการเลือกตั้งวุฒิสมาชิกทั้งหมดแทนการลาก ดึงนั้นเป็นการทำลายประชาธิปไตย (อันนี้พ่อสงสัยว่ามัน มั่ว) เกิดการเดินขบวนซึ่งนำโดยอดีตส.ส.พรรคประชาธิปัตย์ (คนดีผู้ยึดมั่นในระบอบรัฐสภา) เข้า ยึดสถานที่ราชการ และสถานีโทรทัศน์หลายแห่งโดยใช้ความสงบ (แค่เป่านกหวีด) สันติ อหิงสา (ซึ่งพ่อยังสงสัยว่าจะมีใครเชื่อ)

31. นายสุเทพ เทือกสุบรรณประกาศในฐานะผู้นำของ”มวลมหาประชาชน” (ซึ่งไม่รวมพ่อ) ว่าจะ จัดตั้งสภาประชาชนที่มาจากทุกสาขาอาชีพ (แต่ไม่ใช่การเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญ เพราะมันไม่ตี พอ) และจัดตั้งรัฐบาลประชาชนที่ดี (ไม่รู้เป็นยังไง ? และเป็นใคร? และมาจากไหน?) และจะ เปลี่ยนแปลงประเทศไปตามแนวทางที่ดีเลิศ (ไม่รู้เป็นยังไง? ทำยังไง ? ใช้เงินเท่าไร? เสียได้มัย ? คำนได้มัย? ฯลฯ)

เรื่องที่เล่าเหตุการณ์เรียบเรียงมาทั้งหมด เพียงเพื่อจะบอกลูกว่าเราคงต้องเดินทางกันอีกยาวนาน กว่าที่จะได้ประเทศไทย ที่รุ่งเรืองไพบูลย์ นักการเมืองทั้งในสภาและนอกสภาล้วนมาแล้วก็ไป แย่งชิงอำนาจกันบนเลือดเนื้อของ “มวลมหาประชาชน” ซึ่งแท้จริงมีชะตากรรมเดียวกันทั้งหมด

มันเป็นเรื่องน่าขำที่ “มวลมหาประชาชน” ที่อนุสาวรีย์ประชาธิปไตย ที่ศูนย์ราชการแจ้งวัฒนะ เปล่งคำขวัญเป็นคำกลอนว่า “ไม่มีอำนาจใดในโลกหล้า ผู้ปกครองต่างมาแล้วสาบสูญ ไม่มีใครล้ำ เลิศหน้าเทิดทูน ประชาชนสมบูรณันิรันดร์ไป เมื่อยืนหยัดต่อสู้ผู้กดขี่ ประชาชนย่อมมีชีวิต

ใหม่ เมื่อห้องฟ้าสีทองผ่องอำไพ ประชาชนย่อมเป็นใหญ่ในแผ่นดิน” (ซึ่งแต่งโดยวิสา คัญทัพ ปัจจุบันเป็น คนเสื้อแดง เป็นแกนนำ นปช. ซึ่งถ้ามวลมหาประชาชนที่เปล่งคำขวัญนี้รู้ว่าใครแต่ง พ่อก็ไม่รู้ว่ายังจะชูคำขวัญนี้กันอีกหรือไม่) ยิ่งไปกว่านั้น มวลมหาประชาชนเหล่านี้รู้ใหม่ว่าสิ่งที่นายสุเทพและผู้นำของเขาต้องการคือสภาประชาชนที่ไม่ต้องมาจากการเลือก ตั้ง รัฐบาลประชาชนที่ประชาชนไม่ได้เลือกตั้งมา พ่อคิดว่าเค้าคงไม่เข้าใจเพราะไม่ได้ฟัง มัวแต่เป่านกหวีด ซึ่งถ้าเค้ารู้และเข้าใจอย่างจริงจัง ภายหลังจากเปล่งคำขวัญว่า “ประชาชนต้องเป็นใหญ่ในแผ่นดิน” แล้ว นอกจากขับไล่รัฐบาล คงจะขับไล่ผู้นำม็อบของตนด้วย

หลังจากนี้คงจะต้องเป็นไปตามกฎของ ธรรมชาติที่ว่า กงล้อประวัติศาสตร์คงทำหน้าที่ของมัน โดยหมุนเดินไปข้างหน้าอย่างที่ไม่มีความหยุดได้ ใครที่ปลิ้นปล้อนต่อแผล หลอกหลวงประชาชน ทำเพื่ออำนาจของตนและพรรคพวกโดยไม่คำนึงถึงประชาชน คงจะถูกบดขยี้พินาศไป

พ่ออยากให้ลูกคิดเยอะๆ ศึกษาและวิเคราะห์สังคมไทยที่เป็นอยู่และจะเป็นไป ศึกษาผู้คนที่ออกมาเคลื่อนไหวให้ดี ดูอดีต ศึกษาความคิดในอดีตของเขา ดูการกระทำในอดีตและปัจจุบันของเขาโดยใช้กฎทางวิทยาศาสตร์สังคม อย่าให้ใครหรืออารมณ์ของเราเองชักจูงพาไปดังเช่นวัวควาย พ่อคิดว่าเพียงเท่านี้ลูกก็จะสามารถเข้าใจและครองตนในสังคมนี้ต่อไปอย่างมี ประโยชน์

ด้วยรัก

จากพ่อ

หมายเหตุ: ผู้เผยแพร่ไม่ใช่ผู้เขียนจดหมายฉบับนี้ ตัวผู้เขียนคือนายกฤษฎาภรณ์ นุตจรัส นักศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ รหัส 18